

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. kovo 24 d. Nr. 21RE3-56 (AG3-28/26-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei viešajai įstaigai Statybos vystymo sektoriaus agentūrai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas X. Y. (toliau – ir pareiškėjas) 2025 m. vasario 13 d. Lietuvos administracinių ginčų komisijai pateikė skundą „Dėl VŠĮ statybos sektoriaus vystymo agentūros priimto sprendimo Nr. SSV-1“ (toliau – skundas), kuriuo prašo panaikinti viešosios įstaigos Statybos sektoriaus vystymo agentūros (toliau – atsakovė arba Agentūra) 2025 m. sausio 16 d. sprendimą Nr. SSV-1 „Dėl statybos techninės veiklos pagrindinių sričių vadovų veiklos įvertinimo“ (toliau – Sprendimas) ir klausimą dėl nuobaudos pareiškėjui skyrimo grąžinti iš naujo svarstyti atsakovei.

Skunde pareiškėjas nurodo, kad jis, būdamas akcinės bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – bendrovė) darbuotoju, t. y. eidamas vyresniojo statybos inžinieriaus – statybos techninės priežiūros vadovo (kvalifikacijos atestato Nr. (duomenys neskelbtini)) pareigas, vykdė bendrovės statinių, vykdomų pagal statinio projektą „(duomenys neskelbtini)“ techninę priežiūrą.

Nurodoma, kad Agentūra priėmė skundžiamą Sprendimą, kuriuo konstatuota, kad laikotarpiu nuo 2024 m. vasario 29 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. statinių statybos (griovimo darbų) techninė priežiūra buvo vykdoma neapsidraudus privalomuoju statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės draudimu, t. y. pažeidžiant Lietuvos Respublikos statybos įstatymo (toliau – Statybos įstatymas) 42 straipsnio 1 dalies nuostatas, todėl pareiškėjui pritaikyta sankcija – pareikštas įspėjimas.

Pareiškėjas teigia, kad nurodyto draudimo nepateikė, nes jis apie tokią būtinybę nebuvo informuotas, taip pat tvirtina, jog jam buvo išaiškinta, kad jo ir visų darbuotojų profesinė veikla kasmet yra draudžiama bendruoju bendrovės darbuotojų civilinės atsakomybės, įskaitant ir statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės, draudimu. Pareiškėjas skunde teigia, kad draudimo kompanijos paprašius, konkrečioms darbams, konkrečiam projektui yra išduodamas polisas (*reikia suprasti – draudimo*). Kaip įrodymą, patvirtinantį minėtus teiginius, su skundu pateikia UADBB „(duomenys neskelbtini)“ patvirtinimą-paaiškinimą.

Pareiškėjas apibendrinamas teigia, kad jo vykdytos statinio techninės priežiūros laikotarpis nuo 2024 m. vasario 29 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. buvo apdraustas 2023 m. bendruoju civilinės atsakomybės draudimu pagal UADBB „(duomenys neskelbtini)“ polisą Nr. (duomenys neskelbtini), kurio galiojimo laikotarpis – nuo 2023 m. gegužės 1 d. iki 2024 m. gegužės 1 d. Pažymima, kad paprašius (*reikia suprasti – pareiškėjui*), minėta draudimo kompanija, dėl Projekto 2025 m. sausio 23 d. atsiuntė civilinės atsakomybės polisą.

Atsakovė atsiliepime nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime atsakovė pirmiausiai dėsto ginčo faktines aplinkybes. Nurodo, kad 2014 m. rugsėjo 26 d. kvalifikacijos atestatu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Atestatas) pareiškėjui suteikta teisė eiti ypatingo statinio (gyvenamųjų ir negyvenamųjų pastatų, inžinerinių tinklų) statybos vadovo ir ypatingo statinio statybos techninės priežiūros vadovo pareigas.

Perteikia Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamentas (toliau – VTPSI) 2024 m. spalio 29 d. rašto Nr. 2D-25461 (toliau – VTPSI 2024 m. spalio 29 d. raštas), pateikto Agentūrai, turinį dėl pareiškėjo, kaip statybos techninės priežiūros vadovo, veiklos, įskaitant ir išvadą, kad laikotarpiu nuo 2024 m. vasario 29 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. statinių statybos (griovimo darbų) techninė priežiūra buvo vykdoma neapsidraudus privalomuoju statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės draudimu, tuo pažeidžiant Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalies nuostatas.

Nurodo, kad 2024 m. spalio 31 d. Agentūra raštu Nr. S-2697-(4.4Mr) prašė pareiškėjo per 10 darbo dienų nuo minėto rašto gavimo, pateikti Agentūrai rašytinius paaiškinimus dėl VTPSI 2024 m. spalio 29 d. rašte nurodyto galimo pažeidimo (veiklos ypatingajame statinyje vykdymo neturint galiojančio statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo). Atsakovės teigimu, pareiškėjas paaiškinimo bei kokių nors dokumentų atsakovei nepateikė.

Atsakovė tvirtina, kad ji 2024 m. lapkričio 21 d. raštu Nr. S-2932-(4.4Mr) pakartotinai kreipėsi į pareiškėją su prašymu per 5 darbo dienas pateikti rašytinius paaiškinimus dėl galimo pažeidimo padarymo. Pareiškėjas paaiškinimo ir (ar) kokių nors dokumentų nepateikė.

Atsiliepime nurodoma, kad 2024 m. gruodžio 30 d. Atestavimo ekspertų posėdyje, be kita ko, buvo nagrinėjamas su pareiškėjo galimu pažeidimu susijęs klausimas. Minėtame posėdyje dalyvavo pats pareiškėjas, kuris, pasak atsakovės, patvirtino atestavimo ekspertams, kad nuo 2024 m. vasario 29 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. vykdė techninės priežiūros vadovo pareigas vykdant nuotekų šalinimo tinklų, esančių (duomenys neskelbtini) (toliau – Objektas), griovimo darbus neturint statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutarties ir tuo pažeidė Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalį.

2025 m. sausio 7 d. atestavimo ekspertai ((duomenys neskelbtini)) išvadoje Nr. SPSVV-1 (toliau – Išvada) vienbalsiai pasiūlė Agentūrai pareiškėjui dėl jo padaryto Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalies pažeidimo skirti Statybos įstatymo 12 straipsnio 18 dalyje numatytą švelniausią poveikio priemonę – įspėjimą.

Atsakovės Sprendimu buvo nuspręsta taikyti pareiškėjui Išvadoje siūlomą poveikio priemonę. Sprendimu pareiškėjui buvo pareikštas įspėjimas už Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalies pažeidimą.

Replikuodama į pareiškėjo skundo Komisijai argumentus, atsakovė pirmiausiai pasisako dėl pareigos sudaryti statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį. Paaiškina, kad viena iš statybos techninės veiklos pagrindinių sričių yra statinio statybos techninė priežiūra (Statybos įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 5 punktas). Statybos įstatymo (2024 m. sausio 1 d. – 2024 m. balandžio 30 d. galiojusi redakcija) 2 straipsnio 76 dalis nustatė: „76. Statinio statybos techninė priežiūra – statytojo (užsakovo) organizuojama statinio statybos priežiūra, kurios tikslas – kontroliuoti, ar statinys statomas pagal statinio projektą, statybos rangos sutarties sąlygas, taip pat normatyvinių statybos techninių dokumentų, normatyvinių statinio saugos ir paskirties dokumentų ir kitų teisės aktų reikalavimus“, o 78 dalis nustatė jog statinio statybos techninis prižiūrėtojas – architektas ar statybos inžinierius, kuris, atstovaudamas statytojui (užsakovui), vadovauja statinio statybos techninei priežiūrai, atlieka statinio statybos (bendrųjų statybos darbų) bendrosios techninės priežiūros vadovo funkcijas, koordinuoja specialiąją statinio statybos priežiūrą, jos vadovų veiklą ir pagal kompetenciją atsako už pastatyto statinio normatyvinę kokybę.

Atkartoja Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje pateiktą draudimo sutarties sampratą apibrėžimą.

Nurodo, kad ginčui aktualiu laikotarpiu (2024 m. vasario 29 d. – 2024 m. balandžio 30 d.) galiojusios 2023 m. gruodžio 19 d. redakcijos (galiojusios nuo 2024 m. sausio 2 d. iki 2024 m.

gegužės 1 d.) Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalis nustatė pareiškėjui pareigą apdrausti savo profesinę civilinę atsakomybę ir pateikia minėto teisės akto tuometinės redakcijos citatą, taip pat ir atkartoja to paties straipsnio 10 dalies reglamentavimą.

Atsakovė taip pat pažymi, kad dar 2012 m. gegužės 22 d. redakcijos Statybos įstatymas nustatė statinio statybos techninio prižiūrėtojo pareigą drausti civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu (pateikia 38¹ Statybos įstatymo straipsnio reglamentavimą).

Nurodo, kad 2012 m. spalio 23 d. Lietuvos Banko valdybos nutarimu Nr. 03-226 „Dėl statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo taisyklių patvirtinimo“ buvo patvirtintos statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo taisyklės (toliau – Taisyklės). Taisyklių (nuo 2017 m. sausio 1 d. galiojančios redakcijos) 4 punkte pateikta draudiko sąvoka – tai draudimo sutartį su draudėju sudariusi draudimo įmonė, teisės aktų nustatyta tvarka turinti teisę vykdyti techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo veiklą), o 5 punkte pateikta draudėjo sąvoka – techninis prižiūrėtojas, kuris sudarė draudimo sutartį su draudiku. Cituoja Taisyklių 21 punkto reglamentavimą dėl draudimo sutarties sudarymo.

Atsakovė teigia, kad pareiškėjui buvo (turėjo būti) žinoma, jog nuo pat pareiškėjo Atestato išdavimo dienos, t. y. 2014 m. rugsėjo 26 d., iki ginčo laikotarpio (nuo 2024 m. vasario 29 d. iki 2024 m. balandžio 30 d.), t. y. virš devynių metų, Statybos įstatymas nustatė pareiškėjui pareigą apdrausti savo (statinio statybos techninio prižiūrėtojo) civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu. Tačiau nei VTPSI 2024 m. rugsėjo 11 d. atliekant patikrinimą, nei atestavimo ekspertams nuo 2024 m. spalio 29 d. tiriant galimą pažeidimą, nei Agentūrai iki skundžiamo Sprendimo priėmimo dienos pareiškėjas, anot atsakovės, nepateikė jokių įrodymų apie pareigos apdrausti statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu įvykdymą.

Pareiškėjo skundo teiginius, kad jis nežinojo, jog yra apdraustas, atsakovė vertina kritiškai. Dar kartą akcentuoja, kad nuo 2012 m. Statybos įstatyme įtvirtinta statinio statybos techninio prižiūrėtojo pareiga drausti savo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu. Skunde pareiškėjas teigia, kad nežinojo, jog darbdavys yra apdraudęs pareiškėjo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu. Atsakovės vertinimu, šis pareiškėjo, kaip savo veiklos profesionalo, kuriam taikomi didesni atidumo bei apdairumo reikalavimai, teiginys suponuoja logišką, teisingumo, protingumo bei sąžiningumo principus atitinkančią išvadą – kad tokiu atveju privalomuoju civilinės atsakomybės draudimu privalėjo apsidrausti pats pareiškėjas, siekiant įvykdyti Statybos įstatyme nustatytą pareigą, ir kad galėtų kontroliuojančioms institucijoms ar įvykus įvykiui, nukentėjusiems asmenims, pateikti „Statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo liudijimą“, patvirtinantį statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomo draudimo sutarties sudarymo aplinkybę.

Atsakovė daro išvadą, jog atsižvelgiant į tai, jog pareiškėjas pats nebuvo sudaręs su draudiku civilinės atsakomybės privalomo draudimo sutarties (pareiškėjo teigimu, nežinodamas apie darbdavio su draudiku sudarytą draudimo sutartį), pareiškėjas sąmoningai (tyčia) nedraudė savo civilinės atsakomybės statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu. Atsakovės vertinimu, motyvai, dėl kurių pareiškėjas draudimo sutarties nesudarė, nėra svarbūs.

Kaip svarbią aplinkybę nurodo tai, kad 2024 m. gruodžio 30 d. atestavimo ekspertų posėdyje pats pareiškėjas pripažino, jog nebuvo apsidraudęs privalomuoju statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės draudimu. Taip pat atkreipia dėmesį, kad skunde Komisijai pareiškėjas minėtos ir Sprendime nurodytos (nustatytos) aplinkybės neneigia.

Atsakovė teigia, kad pareiškėjas turėjo teisę prisipažinti padaręs pažeidimą ir šia teise pasinaudojo. Tvirtina, kad tiek atestavimo ekspertai, tiek Agentūra padarė atitinkamą išvadą – jog pasitvirtino VTPSI nurodoma aplinkybė, kad pareiškėjas ginčo laikotarpiu ypatingajame statinyje vykdė techninės priežiūros vadovo pareigas, neturėdamas galiojančios statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutarties.

Pakartotinai akcentuoja, kad pareiškėjas, Agentūrai prašant, paaiškinimų bei dokumentų (įrodymų), kurie paneigtų įtarimą dėl veiklos vykdymo neturint galiojančios privalomojo civilinės atsakomybės draudimo sutarties, nepateikė. Papildomai pažymi, kad atsakovės 2024 m. spalio 31 d.

ir 2024 m. lapkričio 21 d. raštai pareiškėjui buvo siunčiami skunde Komisijai nurodytu elektroninio pašto adresu, todėl atsakovė vertina, kad pareiškėjas turėjo visas galimybes pateikti savo poziciją, įrodymus ir pan.

Atsakovė pažymi, kad kiekvienas asmuo privalo pats rūpintis savo teisių įgyvendinimu. Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad pareiškėjas neteikė rašytinių paaiškinimų ar kitų dokumentų ar kitų įrodymų, kurie patvirtintų draudimo sutarties sudarymo aplinkybę. Taip pat, pasak atsakovės, nustatyta, jog pareiškėjas žodžiu atestavimo ekspertams patvirtino padaręs Statybos įstatymo 42 straipsnyje 1 dalyje nurodytą pažeidimą. Teigia, kad faktas, jog pareiškėjas iki Sprendimo priėmimo neteikė jokių rašytinių paaiškinimų ar kitų įrodymų ir bei patvirtino pažeidimo padarymą, patvirtina, kad tokio veikimo/neveikimo teisinės pasekmės tenka pačiam pareiškėjui. Taip pat teigia, kad pareiškėjui neva nežinant apie darbdavio su draudiku sudarytą draudimo sutartį, jis turėjo pareigą apsidrausti statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu, tačiau to nepadarė, todėl švelniausia poveikio priemonė (įspėjimo pareiškimas) pareiškėjui taikyta teisėtai bei pagrįstai.

Atsakovė atsiliepime pasisako ir dėl pareiškėjo pateiktų draudimo liudijimų. Pirmiausiai cituoja CK 6.991 straipsnio reglamentavimą dėl draudimo liudijimo (poliso) turinio reikalavimų, taip pat Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo (toliau – Draudimo įstatymas) 2 straipsnio 22 dalies reglamentavimą dėl draudimo liudijimo sąvokos.

Nurodo, kad pareiškėjo su skundu Komisijai pateiktame 2024 m. rugsėjo 11 d. liudijime Nr. 03 (toliau – draudimo liudijimas Nr. 1) nurodytas draudimo laikotarpis – nuo 2024 m. gegužės 1 d. iki 2025 m. gegužės 1 d. Atkreipia dėmesį, kad aptariamame dokumente nurodyta draudimo apsauga neapima ginčo laikotarpio (2024 m. vasario 29 d. – 2024 m. balandžio 30 d.). Tvirtina, kad draudimo liudijimas Nr. 1 nepatvirtina Sprendimo neteisėtumo bei nepagrįstumo.

Pareiškėjo Komisijai pateiktas 2025 m. sausio 23 d. draudimo liudijime Nr. 01 (toliau – draudimo liudijimas Nr. 2) nurodytas draudimo laikotarpis – nuo 2023 m. gegužės 1 d. iki 2024 m. gegužės 1 d. Atsakovės teigimu, nors gali atrodyti, jog Pareiškėjas buvo įvykęs Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą pareigą, tačiau taip nėra, kadangi tiek VTPSI atliekant patikrinimą, tiek atestavimo ekspertams bei Agentūrai atliekant tyrimą, draudimo liudijimas Nr. 2. neegzistavo. Tokią poziciją atsakovė argumentuoja draudimo liudijimo Nr. 2 sudarymo data, t. y. 2025 m. sausio 23 d. Pasak atsakovės, draudimo liudijimas Nr. 2 buvo sudarytas bei išduotas praėjus 7 dienoms nuo Sprendimo priėmimo. Minėtos aplinkybės, anot atsakovės, paneigia skundo argumentą, kad darbdavys neva buvo apdraudęs pareiškėjo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu.

Atsakovė daro prielaidą, kad draudimo liudijimas Nr. 2 patvirtina galimai retrospektyvaus draudimo atvejį, kuomet draudimo apsauga galioja praeities laikotarpiu pareiškėjo vykdytai veiklai, kurios išdavoje šiuo metu (ateityje) gali atsitikti (paaiškėti) koks nors įvykis. Teigia, kad tokios draudimo sutarties sudarymas turėtų būti traktuojamas, kaip nustatyto pažeidimo pasekmių pašalinimas, tačiau ne kaip įrodymas, kad pažeidimas nebuvo padarytas.

Taip pat atsiliepime atsakovė pasisako ir dėl 2025 m. sausio 21 d. UADBB „(duomenys neskelbtini)“ rašto (toliau – draudimo brokerių raštas), kuriuo patvirtinama, kad 2024 m. vasario 29 d. – 2024 m. balandžio 30 d. laikotarpiu galiojo statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis (polisas Nr. (duomenys neskelbtini), poliso draudimo laikotarpis: 2023 m. gegužės 1 d. – 2024 m. gegužės 1 d.). Atsakovės vertinimu, draudimo brokerių raštas nepatvirtina Sprendimo neteisėtumo ar nepagrįstumo. Atkreipia dėmesį, kad aptamiamo rašto data – 2025 m. sausio 21 d., o ginčijamas Sprendimas priimtas 2025 m. sausio 16 d., todėl, anot atsakovės, akivaizdu, kad Sprendimo priėmimo metu draudimo brokerių raštas neegzistavo, todėl negalėjo būti vertinamas priimant Sprendimą.

Taip pat atsakovė atkreipia dėmesį, kad draudimo brokerių raštas adresuotas Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento Trečiojo statybos priežiūros skyriaus patarėjai D. P., o tai, kaip teigia atsakovė, patvirtina, kad po Sprendimo priėmimo parengtas draudimo brokerių raštas net nebuvo skirtas (adresuotas) Agentūrai, todėl tiriant bei vertinant medžiagą, kurios pagrindu buvo priimtas Sprendimas, atsakovė minėto rašto neturėjo ir negalėjo turėti.

Atsakovė tvirtina, kad draudimo brokerių raštas prieštarauja draudimo liudijimo Nr. 2 turiniui, nes raštas parengtas 2025 m. sausio 21 d. (teigiant, kad pareiškėjo veikla buvo apdrausta), o draudimo liudijimas Nr. 2 išduotas po 2 dienų, t. y. 2025 m. sausio 23 d.

Pažymi, kad pareiškėjas į bylą nepateikė pačios draudimo sutarties. Nurodo, kad pagal Draudimo įstatymą draudimo liudijimas patvirtina draudimo sutarties sudarymo aplinkybę, o kadangi byloje nėra tiesioginių duomenų (draudimo sutarties), o tik išvestiniai duomenys, tai, atsakovės vertinimu, draudimo liudijime Nr. 2 nurodyta data ir laikytina draudimo sutarties sudarymo data.

Atsakovė apibendrindama konstatuoja, kad nėra nei faktinio, nei teisinio pareiškėjo skundo tenkinimo pagrindo, todėl skundas turėtų būti atmestas, kaip nepagrįstas.

Byla nutraukina.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl viešosios įstaigos Statybos sektoriaus vystymo agentūros (minėta, atsakovė arba Agentūra) 2025 m. sausio 16 d. sprendimo Nr. SSV-1 (minėta, Sprendimas), kuriuo pareiškėjas įspėtas dėl vykdytos techninės priežiūros vadovo veiklos, neturint statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutarties, teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad 2014 m. rugsėjo 26 d. kvalifikacijos atestatu Nr. (duomenys neskelbtini) (minėta, Atestatas) pareiškėjui suteikta teisė eiti ypatingo statinio (gyvenamųjų ir ne gyvenamųjų pastatų, inžinerinių tinklų) statybos vadovo ir ypatingo statinio statybos techninės priežiūros vadovo pareigas.

2024 m. spalio 29 d. raštu Nr. 2D-25461 „Dėl informacijos apie statybos dalyvių padarytus pažeidimus“ (minėta, VTPSI 2024 m. spalio 29 d. raštas), Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamentas kreipėsi į Agentūrą, informuodamas apie tam tikrą statybos dalyvių, įskaitant ir pareiškėją, padarytus pažeidimus. VTPSI 2024 m. spalio 29 d. rašte nurodyta, kad pareiškėjas, statybos techninės priežiūros vadovas, laikotarpiu nuo 2024 m. vasario 29 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. statinių statybos (griovimo darbų) techninę priežiūrą vykdė neapsidraudęs privalomuoju statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės draudimu, taip pažeisdamas Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalies nuostatas.

Atsakovė 2024 m. spalio 31 d. raštu Nr. S-2697-(4.4Mr) „Dėl informacijos pateikimo (X. Y.)“ prašė pareiškėjo per 10 darbo dienų nuo šio rašto gavimo pateikti rašytinius paaiškinimus dėl VTPSI 2024 m. spalio 29 d. rašte nurodyto galimo pažeidimo – veiklos ypatingajame statinyje vykdymo neturint galiojančio statinio statybos techninio prižiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo.

2024 m. lapkričio 21 d. raštu Nr. S-2932-(4.4Mr) „Dėl informacijos pateikimo (X. Y.)“ atsakovė kreipėsi į pareiškėją su prašymu per 5 darbo dienas pateikti rašytinius paaiškinimus dėl galimo pažeidimo padarymo.

Byloje nėra duomenų, kad pareiškėjas būtų pateikęs atsakymus į aukščiau nurodytus Agentūros raštus.

2025 m. sausio 7 d. statybos techninės veiklos pagrindinių sričių vadovų atestavimo ekspertų posėdyje, vykusiame 2024 m. gruodžio 30 d., priimtoje išvadoje Nr. SPSVV-1 (minėta, Išvada) nurodyta, kad atestavimo ekspertai vienbalsiai pasiūlė atsakovei pareiškėjui dėl jo padaryto Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalies pažeidimo skirti to paties įstatymo 12 straipsnio 18 dalyje numatytą poveikio priemonę – įspėjimą.

Agentūra 2025 m. sausio 16 d. Sprendimu nusprendė taikyti Išvadoje siūlomą poveikio priemonę – pareiškėjui buvo pareikštas įspėjimas už Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalyje nurodytą pažeidimą.

Pareiškėjas su Sprendimu nesutinka. Nurodo, kad atsakovei nepateikė draudimo liudijimo, kadangi nežinojo, jog jo darbdavys AB „(duomenys neskelbtini)“ draudžia darbuotojų civilinę atsakomybę; tvirtina, kad pareiškėjo darbų vykdymas nuo 2023 m. gegužės 1 d. iki 2024 m. gegužės 1 d. buvo apdraustas 2023 m. bendruoju civilinės atsakomybės draudimu (poliso Nr. (duomenys neskelbtini)). Agentūra teigia, kad įspėjimas pareiškėjui pareikštas pagrįstai.

Agentūros įstatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2022 m. sausio 26 d.

įsakymu Nr. V-14 „Dėl viešosios įstaigos Statybos sektoriaus vystymo agentūros steigimo akto ir įstatų patvirtinimo“, 7.1.12 papunktyje numatyta, kad Agentūra, be kita ko, vykdo ir (ar) organizuoja mokymus, teikia konsultacijas, nagrinėja asmenų prašymus ar skundus statinių statybos techninės veiklos pagrindinių sričių vadovų, pastatų energinio naudingumo sertifikavimo, pastatų energinio naudingumo sertifikavimo ekspertų, projektuotojų, statybos rangovų, statinio projekto ekspertizės ir statinio ekspertizės rangovų, statinio statybos techninių prižiūrėtojų, statinio statybos techninės priežiūros rangovų kvalifikacinių reikalavimų, atestavimo, kvalifikacijos atestatų išdavimo, keitimo, galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir kvalifikacijos atestatų panaikinimo, šių asmenų atitikties kvalifikaciniams reikalavimams prevencijos klausimais, atlieka šių asmenų atitikties kvalifikaciniams reikalavimams stebėseną.

Ginčo teisiniams santykiams aktualios Statybos įstatymo, Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 12 d. įsakymu Nr. D1-880 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.02.01:2017 „Statybos dalyvių atestavimo ir teisės pripažinimo tvarkos aprašas“ patvirtinimo“ patvirtinto Statybos techninio reglamento STR 1.02.01:2017 „Statybos dalyvių atestavimo ir teisės pripažinimo tvarkos aprašas“ (toliau – Reglamentas) bei Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatos.

Statybos įstatymo 12 straipsnio 18 dalyje numatyta, kad atestavimą atliekanti organizacija pareiškia išpėjimą, kai kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojas vykdydamas veiklą (veikimu ar neveikimu) padaro neesminių (nenurodytų šio straipsnio 14 dalies 1 punkte ir 15 dalies 1 punkte) pažeidimų, kuriais nepadarė žalos viešajam interesui ar žmonių sveikatai, gyvybei, aplinkai ir kitiems su statybos sritimi susijusiems interesams. Jeigu kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojui per 3 metus, terminą skaičiuojant nuo dienos, kai atestavimą atliekanti organizacija pareiškė pirmąjį išpėjimą kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojui, pareiškiami du rašytiniai išpėjimai, kvalifikacijos atestatą ir (ar) teisės pripažinimo dokumentą išduodanti institucija sustabdo kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimą šio straipsnio 14 dalyje nurodytam laikotarpiui ir nurodo kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojui nedelsiant pašalinti pažeidimus, dėl kurių sustabdomas kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimas.

Statybos įstatymo 42 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad statinio projektuotojo, statinio projekto (dalies) ekspertizės rangovo, statinio (dalies) ekspertizės rangovo, statinio statybos techninio prižiūrėtojo, statytojo (užsakovo) (kai statyba vykdoma ūkio būdu) civilinė atsakomybė, statinio statybos, rekonstravimo, remonto, atnaujinimo (modernizavimo), griovimo ir kultūros paveldo statinio tvarkomieji statybos darbai ir civilinė atsakomybė draudžiami privalomuoju draudimu, neatsižvelgiant į statinio projektavimo ir statybos finansavimo šaltinius, statinio nuosavybės formą bei statinio projektuotojo, statinio projekto (dalies) ekspertizės rangovo, statinio (dalies) ekspertizės rangovo, statinio statybos techninio prižiūrėtojo, statybos rangovo ir statytojo (užsakovo) juridinį statusą.

Pagal Reglamento 115 punkte išdėstytą reglamentavimą, ypatingųjų statinių vadovams, turintiems Reglamento nustatyta tvarka išduotą kvalifikacijos atestatą arba teisės pripažinimo dokumentą (toliau – TPD), atestavimą atliekančios organizacijos (t. y. atsakovės) direktorius arba jo įgaliotas asmuo, vadovaudamasis atestavimo ekspertų išvada, taiko poveikio priemones: sustabdo kvalifikacijos atestato arba TPD galiojimą 6 mėnesiams Statybos įstatymo 12 straipsnio 14 dalies 1–5 punktuose nurodytais atvejais, panaikina kvalifikacijos atestato arba TPD galiojimą Statybos įstatymo 12 straipsnio 15 dalies dalyje nurodytais atvejais, išpėja Statybos įstatymo 12 straipsnio 18 dalyje nurodytais atvejais.

Byloje esantys rašytiniai įrodymai patvirtina, kad atsakovė, veikdama pagal jai aukščiau aptartais teisės aktais suteiktą kompetenciją, konstatavusi, kad pareiškėjas ginčui aktualiu laikotarpiu padarė neesminių Statybos įstatymo pažeidimų, skundžiamu Sprendimu pareiškė jam išpėjimą.

Komisija atkreipia dėmesį, kad ginčui aktualūs teisės aktai detalčiai nereglamentuoja tokio išpėjimo „taikymo“ procedūros, nenumatyta, per kiek laiko nuo Statybos įstatymo 12 straipsnio 18 dalyje nurodytų faktų nustatymo galima išpėti subjektus, kuriems ši poveikio priemonė gali būti taikoma, taip pat nėra reglamentuota ir ginčo dėl išpėjimo procedūros tvarka.

Kita vertus, iš Statybos įstatymo 12 straipsnio 14 dalyje įtvirtintų nuostatų aišku, kad įspėjimo skyrimas tokio įspėjimo subjektui nesukuria teisinių pasekmių, tačiau gali būti prielaida Agentūrai priimti sprendimą sustabdyti kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimą šio straipsnio 14 dalyje nurodytam laikotarpiui ir nurodyti kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojui nedelsiant pašalinti pažeidimus, dėl kurių sustabdomas kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimas. Ir Statybos įstatyme (12 straipsnio 23 dalis), ir Reglamente (127 punktą) numatyta galimybė tokius sprendimus apskūsti.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra išaiškinęs, kad skundas negali būti teikiamas dėl tarpinių viešojo administravimo subjekto priimamų dokumentų, kuriais siekiama parengti ar sudaryti prielaidas priimti galutinį sprendimą. Šie dokumentai paprastai atlieka tik pagalbinį, tarpinį ar aptarnaujantį vaidmenį viešojo administravimo procedūroje ir jais dažniausiai nėra įforminami baigiamieji (galutiniai) kompetentingų (įgaliotų) asmenų (pareigūnų) sprendimai tuo klausimu. Kai skundžiamas aktas ar veiksmas akivaizdžiai jokių teisinių pasekmių nesukelia, jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2020 m. kovo 25 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-268-662/2020, 2020 m. lapkričio 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-686-1062/2020).

LVAT laikosi nuoseklios praktikos, jog viešojo administravimo subjekto surašytas dokumentas, kuriame nėra viešojo administravimo subjekto patvarkymų (įpareigojimų asmeniui), negali būti bylos nagrinėjimo dalyku, o byla, kurioje yra ginčijamas toks dokumentas, nenagrinėtina teismų (žr. LVAT 2011 m. gruodžio 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS822-727/2011).

Tuo atveju, kai skundo priėmimo nagrinėti stadijoje akivaizdu, kad skundžiamas aktas ar veiksmas, jokių teisinių pasekmių nesukelia, kad jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu, skundą galima atsisakyti priimti nagrinėti, o skundą priėmus nagrinėti, administracinę bylą nutraukti kaip nepriskirtiną administraciniams teismams (žr., pvz., LVAT 2010 m. balandžio 6 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS822-172/2010; 2010 m. spalio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS143-560/2010 ir kt.).

Įvertinusi byloje nustatytas aplinkybes, ginčui aktualų teisinį reglamentavimą bei atsižvelgdama į aptartą LVAT praktiką, Komisija daro išvadą, kad atsakovė skundžiamu Sprendimu pareiškėjui nesuformulavo jokių privalomo pobūdžio nurodymų bei nenustatė jokių įpareigojimų, skundžiamas Sprendimas negali būti administracinės bylos ginčo dalyku ir yra pagrindas bylą nutraukti.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 2 dalies 1 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

bylą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei viešajai įstaigai Statybos vystymo sektoriaus agentūrai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus nutraukti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskūsti Regionų apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Svetlana Sinkevičienė